

רע"פ 3993/16 - אברהם אביטן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3993/16

כבוד השופט ח' מלצר
אברהם אביטן

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים: א' טל - נשיא, י'
שפסר, ו-מ' עמית-אניסמן) מתאריך 15.05.2015, ב-
ע"פ 7008-04-16

עו"ד מנחם רובינשטיין

בשם המבקש:

עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים: א' טל - נשיא, י'
שפסר, ו-מ' עמית-אניסמן) ב-ע"פ 7008-04-16, במסגרתו התקבל, באופן חלקי, ערעורו של המבקש על פסק דינו
בית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת א' פינק) מתאריך 21.02.2016, ב-ת"פ 10986-11-14.

אביא עתה את הנתונים הרלבנטיים להכרעה במכלול.

רקע והליכים קודמים

2. מעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש כנגד המבקש עולה כי בתאריך 31.10.2014, בשעות הערב, המבקש ונאשם נוסף בכתב האישום בילו ביחד עם אחרים. עוד עולה מכתב האישום, כי המבקש והנאשם הנוסף תקפו שני מתלוננים ממוצא אריתראי, לאחר ששתו אלכוהול ועל רקע מניע גזעני.
 3. בתאריך 19.07.2015 בית משפט השלום הנכבד הרשיע את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בשתי עבירות של תקיפה בצוותא, לפי סעיף 379 ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן.
 4. בתאריך 21.02.2016 בית משפט השלום הנכבד גזר את עונשו של המבקש. במסגרת גזר הדין, בית משפט השלום הנכבד קבע כי שתי התקיפות הן חלק מאירוע אחד, וזאת בשים לב לרקע ולמניע למעשים, ולסמיכות הזמנים בין העבירות (התקיפה הראשונה בוצעה בסמוך לשעה 22:00, והתקיפה השנייה בוצעה סמוך לשעה 23:00). נוכח האמור, בית משפט השלום הנכבד השית על המבקש עונש כולל של: 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש כל עבירת אלימות מסוג פשע, 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש כל עבירת אלימות מסוג עוון, ופיצוי כספים למתלוננים בסכום כולל של 6,000 ש"ח.
 5. המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום הנכבד. בתאריך 15.05.2016 בית המשפט המחוזי זיכה את המבקש, בהסכמת המשיבה, מעבירת התקיפה שיוחסה לו באישום השני, וזאת "בשל בעייתיות בניסוחו של האישום השני". על אף הזיכוי החלקי - בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי אין מקום לקצר את תקופת המאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שהושתה על המבקש, בציינו כי: "התקופה הולמת את הרשעתו של המערער (המבקש - ח"מ) בעבירה נושא האישום הראשון".
- מכאן הבקשה שלפני.
- תמצית טענות הצדדים
6. בבקשה למתן רשות ערעור - המבקש טוען, בין היתר, כי בקשתו "מעלה שאלה וסוגיה משפטית ועקרונית החורגת מעניינם הצר של הצדדים דכאן - האם שעה שבית המשפט מורה על זיכוי של מערער אין מקום להתערב לקולא, כפועל יוצא, בעונשו של המערער" (עמ' 2 לבקשה). בתוך כך, המבקש טוען, כי בית המשפט המחוזי הנכבד שגה משלא הורה על קיצור עונש המאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שהושת עליו לאחר שזיכה אותו מעבירת התקיפה שיוחסה לו במסגרת האישום השני בכתב האישום המתוקן.
 7. המשיבה טוענת מנגד כי הבקשה איננה עומדת באמות המידה, אשר הותוו בפסיקה לצורך מתן רשות ערעור, בשים לב לכך שלא עולה כאן שאלה עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי". לגופם של דברים, המשיבה טוענת כי אין עסקין ב"שאלה משפטית חדשה", אלא בטענה שהועלתה בעבר ונדחתה על-ידי בית משפט זה ב-ע"פ

3314/06 אייזנקוט נ' מדינת ישראל (29.07.2010) (להלן: עניין אייזנקוט).

דין והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף אליה – הגעתי למסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור להידחות. טעמי לכך יובאו בתמציתיות מיד בסמוך.

9. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל במשורה, ורק במקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות החורגות מעניינם הפרטני של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 3101/15 אבו רמילה נ' מדינת ישראל (25.05.2015)).

10. לאחר שבחנתי את הבקשה שלפני, סבורני כי היא איננה עומדת באמות המידה הנ"ל: הבקשה איננה חורגת מעובדות המקרה הקונקרטי, ואיננה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין, או כי מתקיימים שיקולי צדק מיוחדים התומכים במתן רשות ערעור בעניינו.

11. מעבר לכך – הסוגיה בה המבקש תולה את יהבו נדונה בעבר על ידי בית משפט זה ב-עניין אייזנקוט, שם נקבע, בין השאר, כי ערכאת הערעור רשאית להותיר את העונש שנגזר על נאשם על כנו גם אם זיכתה אותו מעבירה או עבירות מסוימות כאשר העונש שהושת היה עונש כולל, ודברים שנאמרו שם יפים גם בעניינו:

"בענייננו הטילה הערכאה הדיונית עונש כולל כאמור, כפי שנהוג במרבית ההליכים הפליליים כאשר ההרשעה היא במספר עבירות. במקרה כזה של עונש כולל רשאי בית משפט שלערעור, אף שזיכה מעבירה, או מעבירות מסוימות, להותיר את העונש שגזרה הערכאה הראשונה על כנו, הגם שלא הוגש ערעור על קולת העונש (ראו: ד"נ 30/75 הנ"ל; עניין אייזן; ע"פ 288/88 גנדור נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(4) 45 (1988); ע"פ 5367/05 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 4.2.2008); ולאחרונה: ע"פ 3468/07 עצמון נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 14.7.2010))."

12. זאת ועוד: עניינה של הבקשה הוא בחומרת העונש שהושת על המבקש, וכפי שנפסק על ידי בית משפט זה, לא אחת, השגה על חומרת העונש איננה מקימה עילה לקיום דיון "בגלגול שלישי", למעט במקרים מיוחדים, בהם העונש, אשר הושת על המבקש סוטה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)). בנסיבות העניין, סבורני כי העונש שהושת על המבקש אינו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה שנקבעה בעניינים כגון דא לגבי העבירה בה הורשע.

13. לנוכח כל האמור לעיל – הבקשה למתן רשות ערעור נדחית.

ניתנה היום, כ"ב באייר התשע"ו (30.5.2016).

ש ו פ ט
